

- de Seine-baai, de Seine stroomafwaarts van de samenvloeiing met de Andelle, de kustwateren van het bekken Artois-Picardie, de Vilaine-baai, de ankerplaats van Lorient, het estuarium van de Elorn, de Douarnenez-baai, de Concarneau-baai, de golf van Morbihan, de Vistre stroomafwaarts van Nîmes alsmede de Étang de Thau, aan te wijzen als kwetsbare gebieden uit oogpunt voor eutrofiëring, en
- het stedelijk afvalwater dat afkomstig is van de in de brief van 12 december 2000 de Franse autoriteiten genoemde agglomeraties — niet zijnde Vichy, Aix-en-Provence, Mâcon, Créhange, Saint-Avold, Bailleul, Aurillac, Montauban, Châtillon-sur-Seine en Gray — en van de agglomeratie van Montpellier, alsmede het stedelijk afvalwater dat afkomstig is van agglomeraties met een inwonerequivalent (i.e.) van meer dan 10 000 in de Seine-baai, de Seine stroomafwaarts van de samenvloeiing met de Andelle, de kustwateren van het bekken Artois-Picardie, de Vilaine-baai, de ankerplaats van Lorient, het estuarium van de Elorn, de baai van Douarnenez, de baai van Concarneau, de golf van Morbihan, de Vistre stroomafwaarts van Nîmes alsmede de Étang de Thau, aan een strengere behandeling te onderwerpen,

heeft de Franse Republiek niet voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens artikel 5, leden 1 en 2, en bijlage II van richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater.

- 2) Het beroep wordt voor het overige verworpen.
- 3) De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 219 van 14.9.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 23 september 2004

in zaak C-297/02: Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(EOGFL — Goedkeuring van rekeningen — Openbare opslag van alcohol — Productiesteun voor olijfolie — Begrotingsjaren 1997, 1998 en 1999 — Beschikking 2002/523/EG)

(2004/C 284/03)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak C-297/02, betreffende een beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 230 EG, ingesteld op 21 augustus 2002, Italiaanse Republiek (gemachtigde: I.M. Braguglia, bijgestaan door M. Fiorilli) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: A. Aresu), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas, waarnemend voor de president van de Derde kamer, R. Schintgen en N. Colneric (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: F.G. Jacobs; griffier: R. Grass, op 23 september 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het beroep wordt verworpen.

- 2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 247 van 12 oktober 2002.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 23 september 2004

in zaak C-414/02 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Verwaltungsgerichtshof): Spedition Ulustrans, Uluslararası Nakliyat ve Tic. A.Ş. Istanbul tegen Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (¹)

(Communautair douanewetboek — Artikel 202 — Ontstaan van douaneschuld — Op onregelmatige wijze in douanegebied van Gemeenschap binnenbrengen — Begrip schuldenaar van dergelijke schuld — Uitbreiding tot werkgever van schuld van werknemer die onregelmatig heeft gehandeld bij nakomen van douaneverplichtingen)

(2004/C 284/04)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-414/02, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) bij beslissing van 6 november 2002, ingekomen bij het Hof op 19 november 2002, in de procedure: Spedition Ulustrans, Uluslararası Nakliyat ve Tic. A.Ş. Istanbul tegen Finanzlandesdirektion für Oberösterreich, heeft het Hof van Justitie (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, C. Gulmann, J.-P. Puissechet (rapporteur), R. Schintgen en F. Macken, rechters, advocaat-generaal: A. Tizzano, griffier: R. Grass, op 23 september 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 202, lid 3, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale regeling als § 79, lid 2, Zollrechts-Durchführungsgesetz (wet ter uitvoering van het douanerecht), op grond waarvan de werkgever, ingeval aan invoerrechten onderworpen goederen op onregelmatige wijze in het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht, medeschuldenaar wordt van de douaneschuld van de werknemer die de goederen heeft binnengebracht in het kader van de vervulling van de opdracht waarmee hij door zijn werkgever was belast, mits deze regeling bepaalt dat de werkgever aan het binnenbrengen van de goederen moet hebben deelgenomen en wist of redelijkerwijze had moeten weten dat zij op onregelmatige wijze werden binnengebracht.

(¹) PB C 19 van 25.1.2003.